

straffebestemmelse om terrorisme i straffelovens kapitel 13. Det fremhæves i bemærkningerne til det pågældende lovforslag, at ved at placere påtalekompetencen hos justitsministeren kan det sikres, at der ikke rejses tiltale efter den nye terrorbestemmelse i sager, der er omfattet den rådserklæring om anvendelsesområdet, som blev afgivet af EU's justitsministre samtidig med vedtagelsen af EU-rammeafgårelsen om bekæmpelse af terrorisme.

I Retsudvalgets betænkning over lovforslaget understregede et flertal i udvalget på linje hermed, at vurderingen af, om der bør rejses tiltale efter de nye bestemmelser, bør foretages af justitsministeren under parlamentarisk ansvar.

Forslagsstillerne anfører i beslutningsforslaget, at de særlige hensyn, der gør sig gældende på dette område, stadig kan tilgodeses ved at indføre en obligatorisk høring af det eller de relevante ministerier. Det er jeg ikke enig i. Bl.a. tæller de hensyn, som blev fremhævet i forbindelse med vedtagelsen af antiterrorpakken, efter min opfattelse for, at den formelle påtaleordning på dette specielle område bør afspejle, at der i disse sjældne sager gør sig nogle atypiske hensyn gældende, som medfører, at ansvaret for beslutningen om at rejse tiltale eller ej bør ligge hos en politisk ansvarlig minister.

Sammenfattende kan regeringen således ikke støtte beslutningsforslaget, men jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan arbejde videre med tanken om at etablere en ordning, der sikrer en større åbenhed og gennemsigtighed i de sjældne tilfælde, hvor justitsministeren giver pålæg til anklagemyndigheden i en konkret straffesag.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, det var rart at høre, at justitsministeren udviste en vis imødekommenhed i forhold til at diskutere dele af beslutningsforslaget. Sådan som jeg kunne høre det, var det særligt gennemskuellighed og offentlighed i de tilfælde, hvor justitsministeren måtte gå ind og bruge sine beføjelser.

Her henviste justitsministeren til den norske model. I den norske model ligger også, at det ikke er justitsministeren, men regeringen som kollektiv, der i så fald kan gå ind og træffe en afgørelse. Jeg synes faktisk, at det kan være med til at højne tilliden, at det ikke er én person, men flere personer, det drejer sig om. Derfor vil jeg

spørge, om ministeren også på det punkt er villig til at lade sig inspirere af Norge.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da sige, at jeg som udgangspunkt synes, at man skal være åben over for at se på, hvilke modeller der er i andre lande. Det, som jeg synes er det væsentlige, og det, som jeg synes er en berettiget problemstilling, som bliver rejst med det her beslutningsforslag, er hele spørgsmålet omkring åbenhed og gennemskuellighed.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at mistænke hverken et folketingsflertal eller en minister for at have et uærligt eller et forkert sigte med at kunne udnytte den mulighed. Derfor er det i hvert fald for mig at se det, der er det helt afgørende.

Jeg er naturligvis indstillet på, at vi under udvalgsbehandlingen må drøfte både fordele og ulemper ved de modeller, som andre lande har valgt, herunder også den norske model, men jeg vil ikke i dag lægge mig fast på, at der skulle være behov for lige at vælge det set-up, som de har valgt i Norge.

(Kort bemærkning):

Sandy Brinck (S):

Jeg takker endnu en gang for den åbenhed, ministeren udviser, men føler anledning til at understrege fra start af, at jeg ikke tror, at der er nogen som helst af forslagsstillerne eller i hvert fald ingen socialdemokrater, som jeg jo ret beset taler på vegne af, der gør det her ud fra en mistillidsdagsorden.

Det her er, set med mine øjne, et spørgsmål om at lave nogle tillidsskabende foranstaltninger, som gør, at vi har en bedre indsigt, har en større gennemskuellighed til at føre den kontrol, som vi som parlament skal kunne føre. Der er i hvert fald ikke noget mistillid i det. Det synes jeg er værd at understrege fra start af.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige, at sådan hørte jeg heller ikke fru Sandy Brinck. Men noget af det, der har været fremme i den offentlige debat i det her spørgsmål, har hvilet lidt på, at der var en sådan hemmelig procedure, hvor justitsministeren kunne gøre dette eller hint. Jeg synes ikke, at der var nogen grund til, at det var den debat, vi skulle tage i dag. Det er heller ikke det, jeg hører.